

FÖRNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET
16 MAI 2007
ARKIVKODE 484
SAKSNR 200700605-74

Fornyings- og administrasjonsdepartementet
Postboks 8004 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2007/4274 ORG-AR-EEH
Arkivkode:
008

Dato:
11.05.2007

Hørings svar fra Direktoratet for naturforvaltning – Forslag til strategi for bruk av eID og e-signatur i offentlig sektor

Direktoratet for naturforvaltning er også høringsinstans på Nasjonalt ID-kort. Det synes naturlig at et Nasjonalt ID-kort dekker behovet for personlig identifikasjon og eID på sikkerhetsnivå 4, jf. rapportens vedlegg 1.

Ad. rammeverket for autentisering og uavviselighet (vedlegg 1)

Antall sikkerhetsnivåer for eID bør ikke være flere enn fire. Antallet som rapporten foreslår er tilstrekkelig. For vår virksomhet vil tre nivå være nok, og på risikonivå 1 trenger man ingen eID, etter som det ikke er noen risiko eller konsekvenser forbundet med informasjonstap – en type informasjon som man pr i dag vil kunne sende ukryptert som e-post eller publisere åpent på Internett.

Forskjellen mellom sikkerhetsnivå 3 og 4 virker noe utydelig. De tekniske løsningene på sikkerhetsnivået moderat (3) synes å ha aspekter fra både 2 og 4. Dermed får man inntrykk av at man like gjerne kunne velge mellom en løsning fra nivå 2 eller 4 når det egentlig er snakk om et behov på sikkerhetsnivå 3. Dersom man går for én eID pr person, er poenget at løsningen må være bra nok for det "høyeste" behovet man har, og det er trolig nivå 4.

For Virksomhetssertifikat gjelder sikkerhetsnivå 4 (tilsvarende Person Høyt, jf Kravspek for PKI i offentlig sektor). Det er imidlertid lite av Direktoratets kommunikasjon som kommer inn under risikonivå 4, slik at sertifikatet kan bli svært lite brukt hos oss dersom det er dette som skal legges til grunn, og særlig dersom kostnaden i tillegg blir belastet virksomheten pr transaksjon. Det må altså brukes andre insitament.

Det bare i liten grad bruk for personlig eID med høyt sikkerhetsnivå i vår virksomhet. (Hos oss tolket som kommunikasjon hvor dokumentasjonen er skjermet etter Sikkerhetslovens Hemmelig/Beskyttelsesinstruksjonen Strengt Fortrolig, samt visse avtaler og kontrakter med høyt

risikonivå). Generell innføring av ansattesertifikater kan imidlertid gi nye muligheter mht både kommunikasjon og generell sikkerhetsdifferensiering på ulike tilganger (for eksempel nøkkelkort, stemplingskort, påloggingskort, dataprogrammer etc.). Dersom det innføres ansattesertifikater, vil det sannsynligvis skje på bekostning av utbredelsen av virksomhetssertifikatet. Det blir nødvendig for etatene å gjøre en langsiktig kost-/nyttevurdering avhengig av den forretningsmodellen som velges.

Ad. forholdet til strategiens hoveddokument

Nasjonalt ID-kort (kapittel 4)

Én offentlig løsning for personlig eID må være tilstrekkelig. Et Nasjonalt ID-kort (som også kan benyttes som pass og samtidig har eID på sikkerhetsnivå 4) må være dekkende for all kommunikasjon. Løsningen vil raskere spres i befolkningen dersom det ikke er frivillighet, og dersom kortet faktisk erstatter pass innen Schengenland. Samtidig viser tidligere praksis at folk gjerne velger den enkleste PKI-løsningen som samtidig er "godt nok". Ved å sørge for stor utbredelse, vil bruk av kortet bli allmennkunnskap, selv om den objektivt sett ikke er den aller enkleste metoden. Det kan også sikre at folk velger en løsning som er "sikker nok", og ikke tar sjanser med (for) enkle metoder.

eID for virksomhet vil bli brukt dersom sertifikatet er utbredt, enkelt å bruke og den offentlige nøkkelen er godt tilgjengelig – også internasjonalt. Det internasjonale aspektet er ellers lite berørt i rapporten, og bør belyses nærmere.

Rapporten beskriver at innbyggerne skal forsynes med eID og e-signatur på sikkerhetsnivå 3 (Skattedirektoratet som hovedleverandør). Samtidig viser framdriftsplanen at det kun er 1 år forskjell mellom planlagt utrulling av eID på nivå 4, hvor man tenker seg Nasjonalt ID-kort som administreres av Politiet. Det virker både kostbart og uhensiktsmessig å gå til anskaffelse av flere ID-kort, dersom man får ett kort som dekker all kommunikasjon innen rimelig tid.

Virksomhetssertifikat (kapittel 5)

Direktoratet for naturforvaltning har forsøkt virksomhetssertifikat i beskjeden grad. Problemer vi opplevde som praktisk bruker av virksomhetssignatur, var relatert til liten utbredelse og kunnskap, komplisert installasjon og bestillerfunksjon, ukjente "rotsertifikat" (Microsoft/Office), brannmurer/virusbeskyttelse som hindret kommunikasjon pga at krypterte meldinger ble oppfattet som "mystiske". En felles løsning som kan få tilstrekkelig stor utbredelse og internasjonal registrering (godkjenning) er helt nødvendig for at løsningen skal bli en suksess.

Offentlige etater har sittet på gjerdet og ventet på eID og virksomhetssignatur i flere år. Markedskreftene har ikke hatt tilsiktet virkning, og en løsning for offentlige etater haster. Vi regner med at kommunikasjon som faller inn under risikonivå 1 og 2 – Ingen/Liten – i stadig økende grad vil skje elektronisk med e-post uten eID.

Ad. forholdet til forretningsmodeller (kapittel 7)

Løsningen må være sentralisert, og med rammefinansiering, slik rapporten foreslår. Det virker riktig å ha færrest mulig involverte og tydelige ansvarsforhold og én offentlig løsning hvor Brønnøysundregistrene og Politiet er utøvere mot hhv virksomheter og personer.

Med hilsen

Gisle Skøgmø e.f.

Direktør Organisasjonsavdelingen

Elin E. Harder

Kopi til:

Miljøverndepartementet Postboks 8013 Dep 0030Oslo

Brønnøysundregistrene Havneg. 8 8910 Brønnøysund